

ЧУДОТВОРНИ НОЖ

Некакав младић учини клетву да се не ће оженити другом но царевом ђевојком, те један дан стопице крене у цара и запроси ђевојку. Цар не смијући му рећи да му је не да, рече му:

“Добро синко, даћу ти ђевојку, али најдаље до осам дана да ми добавиш коња једнога неокоћена бијела без биљеге, другог нејахана црљена с црном главом, и трећег непоткивана црна с бијелом главом и бијелијем ногама и да их мене дарујеш, а мојој царици онолико блага колико би могли ови три коња доћерати; а ако ово не добавиш, твоја ђевојка не ће бити.”

Младић кад то чу, нагна се на свакојаке мисли, пак најпослије захвали цару на ђевојци и пође с Богом натраг како је и дошао. Срећом, кад се он с царем разговарао, све је слушала царева шћер и вирјела младића, који јој се љепши учини од и каква на овоме свијету чоека, те она у та час напише књигу посланицу те је пошље за њим по једној највјернијој слози, у којој му пише да сјутра у јутро рано крадом до ње дође, и да инако не учини ако жели да њу узме за жену. Кад књигу опреми, ону исту ноћ украде оцу из потаје један чудотворни нож, па с њиме сјутрадан у јутро у сусрет ономе младићу, који бјеше пошао како му је она писала. Теке се састану, ухвате једно друго за руку док се познаду и једно другом докаже да се љубе, и закуну се да их не ће друго ништа раздвојити вако црна земља. Тадар царева шћер рече му: “Ево ти овога коња испод мене, нањ узјаши те брзо у вилену гору пут истока, и кад дођеш на једну тророгу главицу, обрни се с десне на лијеву док упациш једну бисерну ливаду и по њој пасу свакојаки коњи, те одабери онака три коња каква ти је мој отац нарекао, али ако би се препали, а ти извади овај нож и пут сунца окрени да се обасја ливада, онда ће ти сви коњи сами доћи и као јагњад паднути пред тобом, те ћеш их тако похватати и са собом довести. Кад коње похваташ, погледај око себе док угледаш један ћепариз наред оне ливаде, коријен му је мједен, гране сребрне а перја златна; пођи к њему и удри ножницом од ножа у коријен, и отвориће ти се силновите и од сваке сиже аспре, те узми и натовари оне три коња и с њима овамо бјежи, те ћеш тако мојега оца цара смирити и мене ће ти он поклонити.”

Чувши младић ово обесели се, те узјаше на онога ђевојчина коња и зађене за пас онај чудотворни нож па управ к оној гори упуту се, и кад дође на ону главицу, угледа ливаду и по ливади коња свакојакијех; кад

сиђе у ливаду, коњи се почну плашити, а он извади нож и окрену пут сунца, те сину да се сва ливада засја као на гори сунце кад огрије, и ево ти од свакуда свакојакијех коња к њему, и како који долази, тако на прва кољена пред њим пада, а он почне бирати и изабере онака три каква му је цар наручио. Кад коње изабере, ондар стане те тамо амо погледа и види насред ливаде они ћепариз, те он к њему, куцне ножницом од онога ножа у коријен, док шта ћеш виђети? Отворе се и почну се просипати из коријена силне аспре; ондар он напуни вреће и натовари на оне три коња, па к цару. Кад дође пред цара и кад цар види коње и аспре, зачуди се и већ му инако није могло бити, него му обећа шћер за жену, упита га какву ће прћију и колико ће прћије тражити, а он му одговори:

“Честити царе! ћевојку твоју шћер за главно, а твој нож чудотворни за добит.”

И ово му обоје цар дарује, те он дома натраг с ћевојком и ножем пјевајући.

